

som jeg atter maa bemærke, ingenlunde har været at holde paa denne Mand og hans Venner, men med Hensyn til den hele kirkelige Stilling at føre en forønsket Ordning af Folkekirkens Forhold frem.

Med Hensyn til de theologiske Candidater gjorde den samme ærede Taler adskillige Bemærkninger, og hvad han i den Henseende havde anført, blev, saavidt jeg hørte, tiltraadt af den høitærede Minister. Han yttrede Frygt for, at det vilde fremfalde Forvirring, at Candidaterne saaledes, som han udtrykte sig, i en temmelig tidlig Alder kunde „gjøre sig selv til Præster“; men idet han i Udviklingens Løb omtalte, at der ved en forestaaende Ordning af de kirkelige Forhold skulde indrømmes Menighederne en større Indflydelse paa Valget af deres Præster, har han selv derved afvæbnet sin Indvending; thi disse Candidater vilde jo, naar de vare ordinerede, ingenlunde kunne gjøre sig selv til Præster, naar og hvor de lystede, men det vilde komme an paa, om der vilde danne sig Menighedskredse om dem, der vilde antage og lønne dem; og fremdeles skal jeg imod de anførte Bemærkninger gjøre gjældende, at de theologiske Candidater jo, førend de kunde ordineres, maatte underkaste sig en Prøve hos Biskoppen, saa at det ogsaa derved kunde og maatte forhindres, at „uverdige Personer“ trængte sig ind i det geistlige Embede. Afgangen til Præsteembedet bliver saaledes ingenlunde, som den ærede Taler udtrykte sig, „løs“, men vel ordnet indenfor Folkekirkens Grændser.

Den høitærede Minister bemærkede med Hensyn til § 6, at den Myndighed, som Paragraphen vil skaffe Præsterne, tildeels allerede er tilstede. Jeg skal i den Anledning blot bemærke, at jeg, da jeg først havde Ordet, førend Ministeren endnu var kommen tilstede, gjorde det Samme gjældende i Henhold til den i denne Henseende mindre correcte Motivering af denne Paragraph, hvorhos jeg nærmere paaviste, hvad Paragraphen tilstgter. Ministeren meente, at § 7 ikke vilde have nogen

Betydning nu, efterat Sognebaandet var løst. Jeg troer dog, at den vil kunne faae nogen Betydning og bidrage meget til at holde Sogmenighederne samlede, hvilket man jo ialmindeligst maa ønske; thi man kan ikke ønske, at frie Menigheder skulle danne sig, eller at Sogneforbindelsen hæves, uden hvor der er en virkelig stærk religiøs Trang tilstede. Forøvrigt er det mig særdeles hjært, at den høitærede Minister tildeels har billiget Lovens Indhold og hovedsagelig kun har fremhævet den formelle Hindring, han fandt deri, at det ikke kunde støtte sig til en forudgaaende kirkelig Behandling.

Clausen: Derfor Lovforslaget forelaa uden Motivering, da vilde jeg vel være nødsaget til at erklære mig derimod; men jeg tilstaaer, at jeg vilde være tilbøielig til ligesuldt at ønske, at Forslaget maatte blive taget under nærmere Behandling i Rigsdagen. Jeg vilde være nødsaget til at erklære mig derimod; thi det forekommer mig aabenbart, at, medens den ærede Forslagsstiller, som han siger, har til Hensigt at forebygge, at Folkekirken skal gaae en snarlig Opløsning imøde, vilde hans Forslag lede til en Tilstand, som vilde komme Opøsningen paa det Allernærmeste. Jeg veed ikke, om Nogen kan tænke sig Landet gjennemkrydset af unge ordinerede Mænd, uden Embede, uden Ansættelse, uden Virkekreds, som heller ikke skulde være forbeholdte til at kaldes til Virksomhed ved den kirkelige Dyrighed, men som skulde drage ud for at stifte Menigheder midt i Menigheden, som skulde søge at skabe sig en Virkekreds og et Livserhverv ved at drage Menighedernes Medlemmer til sig, og, som det hedder i Motiveringen, stifte et frit Contractsforshold til de Menighedskredse, som efterhaanden maatte danne sig, uden at Billedet træder frem for dem af en chaotisk Forvirrings Tilstand, hvor Menighedsforholdet vilde blive opløst i en Mangfoldighed af indbyrdes uenige, iversyge Partier.